

Świętych obcowanie - komunია świętych

1. W Składzie Apostolskim wyznajemy wiarę w „świętych obcowanie”, zwane inaczej komunią świętych. Co rozumiemy przez to wyrażenie?

2. **Katechizm Kościoła Katolickiego naucza, że pojęcie „komunia świętych” ma dwa znaczenia: „komunia w rzeczach świętych” i „komunia między osobami świętymi”** (por. KKK 948). Komunia w rzeczach świętych oznacza wspólne uczestnictwo wszystkich członków Kościoła w tej samej wierze, w sakramentach, w charyzmatkach i innych darach (por. KomKKK 194).

Komunia świętych osób oznacza natomiast wspólnotę między trzema stanami Kościoła: wiernymi na ziemi, duszami zmarłych oczekującymi w czyśćcu na pełne zjednoczenie z Bogiem oraz tymi, którzy już mają udział w chwale Bożej w niebie (por. KomKKK 195).

3. Komunia wiary wynika z faktu, że **wszyscy członkowie Kościoła wyznają tę samą wiarę, otrzymaną od apostołów, komunია sakramentów polega zaś na tym, że przez nie wierni jednoczą się z Bogiem i między sobą**. W sposób szczególny to zjednoczenie następuje przez chrzest, który wszczepia wiernych we wspólnotę Kościoła oraz przez Eucharystię, która buduje jedność (por. KKK 949-950). Komunia charyzmatów oznacza **udzielanie przez Boga poszczególnym członkom Kościoła różnorodnych darów służących dobru całej wspólnoty**. Takimi charyzmatami mogą być między innymi: dar jasnego nauczania prawd wiary czy dary uzdalniające do wypełniania posług w Kościele. Inny przykład komunii w rzeczach świętych to **wspólnota posiadanych dóbr**. Katechizm naucza, że „wszystko, co posiada prawdziwy chrześcijanin, winien traktować jako dobro, które ma wspólnie z innymi” (KKK 952). Szczególnym wyrazem komunii jest także **wzajemna miłość, jednocząca chrześcijan** (por. KKK 953). Pojęcie „komunia świętych” dotyczy nie tylko rzeczy, lecz również osób, którymi są członkowie trzech stanów Kościoła. **Pierwszą grupę stanowią wierni na ziemi, drugą - zmarli, którzy w czyśćcu oczyszczają się ze swoich grzechów popełnionych w ziemskim życiu. Do trzeciej należą ci, którzy cieszą się szczęściem nieba**. Te trzy grupy ludzi stanowią jedną wielką rodzinę dzieci Bożych w Chrystusie, gdyż łączą się ze sobą we wzajemnej miłości i w jednej chwale Trójcy Przenajświętszej (por. KKK 959). Wszyscy, aczkolwiek w różnym stopniu i w różny sposób są złączeni w tej samej miłości Boga i bliźniego (KKK 954).

„Świętych obcowanie” polega więc na tym, że wspólnota Kościoła istnieje nie tylko na ziemi, ale przekracza granice śmierci - **między Kościołem pielgrzymującym na ziemi a tymi, którzy „zasnęli w pokoju Chrystusowym”, istnieje łączność i wzajemne świadczenie sobie dobra**. Mówimy więc również o łączności świętych na ziemi ze świętymi w czyśćcu i ze świętymi w niebie. **Wierni na ziemi pozostają w łączności ze świętymi w niebie**. Uroczystości wspominamy świętych, wzywamy ich pomocy i pośrednictwa u Boga oraz naśladujemy w życiu. Oni zaś uwielbiają Boga wraz z nami, wstawiają się za nami i proszą Boga o nasze zbawienie oraz o zbawienie ludzi przebywających w czyśćcu. Obcowanie ze świętymi w niebie łączy nas z Chrystusem jako Źródłem i Głową Ludu Bożego (KKK 957). **Zarówno święci w niebie jak i na ziemi łączą się ze zmarłymi w czyśćcu**. Święci w niebie wspomagają ich swoją modlitwą, a wierni na ziemi odpustami, dobrymi uczynkami oraz szczególnie Ofiarą Mszy świętej oraz innymi modlitwami zanoszonymi do Boga w ich intencji. Zmarli zaś w czyśćcu nie mogą już ani spełniać dobrych uczynków, ani modlić się za siebie, ale mogą dziękować świętym w niebie za pomoc oraz okazywać nam wdzięczność poprzez swoje modlitwy.

4. **Zapamiętajmy: Komunია świętych to przede wszystkim wspólnota członków Kościoła w jednej wierze, w sakramentach oraz w charyzmatkach i innych darach duchowych** (por. KomKKK 194). **Obcowanie świętych to także łączność między tymi, którzy zjednoczyli się z Chrystusem: „niektórzy są pielgrzymami na ziemi; inni, którzy odeszli z tego życia, poddawani są oczyszczeniu (...); inni wreszcie zażywają chwały Bożej i wstawiają się za nami”** (KomKKK 195).

Ks. Józef Kraszewski